

بررسی تغییرات هیستوپاتولوژیک و مارکرهای بیوشیمیایی فاز Bone formation در مدل تاخیری روند التیام شکستگی

در خرگوش

حسین اکبری^{۱*}، حمیدرضا مسلمی^۲

۱. دکتری عمومی دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار

۲. عضو هیئت علمی دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان

HosseinAkbari7293@gmail.com

مقدمه: امروزه درمان شکستگی از مباحث مهم در علم پزشکی و دامپزشکی میباشد و همواره یافتن یک تکنیک جدید که با حداقل عوارض جانبی، سرعت التیام شکستگی را افزایش دهد مورد توجه است. هدف از انجام این پژوهش، ارائه ی یک مدل تشخیصی غیر تهاجمی در کارهای تحقیقاتی و معاینات بالینی است. روش کار: برای انجام این پژوهش، ۱۲ سر خرگوش ماده، بالغ، هم وزن و نژاد نیوزیلندی ۱۰ دقیقه قبل از شروع عمل جراحی با استفاده از ترکیب دارویی کتامین، زایلازین و آسپرومازین بصورت تزریق داخل عضله بیهوش شدند. شکافی به طول ۱ سانتیمتر در سطح داخلی دست راست در ناحیه پشتی قدامی استخوان رادیوس و در ناحیه میانی استخوان زندبرین با یک شکاف استخوانی به اندازه ۲ برابر قطر استخوان زندبرین ایجاد گردید. در روز ۰ قبل از شروع جراحی از همه نمونه ها جهت اندازه گیری مارکرهای بیوشیمیایی خونگیری شد. در روز ۱۵ بعد از جراحی، ابتدا از نمونه های گروه اول و ۳۰ روز بعد از جراحی از نمونه های گروه دوم خونگیری شد و سپس خرگوش ها با استفاده از آرامبخشی توام با دوز بالای تیوپنتال سدیم معدوم گشته و بلافاصله نمونه گیری جهت بررسی هیستوپاتولوژی انجام شد. بحث و نتیجه گیری: با توجه به یافته های موجود در این مطالعه و مقایسه ی نتایج هیستوپاتولوژی و بیوشیمیایی بدست آمده میتوان اینگونه بیان داشت که اندازه گیری آنزیم ALP قبل از شروع فاز بازآرایی ارزش تشخیصی ندارد. با توجه به اینکه در روز ۳۰ شروع باز آرای و عدم تغییر آنزیم مشاهده شد، بهتر است اندازه گیری این آنزیم حداقل از یک تا دو ماه بعد از ایجاد نقیصه استخوانی انجام شود.

کلمات کلیدی: بیومارکر، شکستگی استخوان رادیوس، آلكالین فسفاتاز

ارزیابی پارامترهای فیزیولوژیکی در طی تجویز امولسیون چربی داخل وریدی در مدت بیهوشی در خرگوش های سفید

نژاد نیوزلندی

فاطمه خانعلی^{۱*}، کیوان کرامتی^۲، فرزاد حیاتی^۳، صادق قدرتی^۴

۱. دکتری عمومی دامپزشکی

۲. استادیار گروه آموزشی علوم پایه، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان

۳. متخصص بیهوشی و جراحی دامپزشکی

۴. دکتری عمومی دامپزشکی

fatemekhanali@yahoo.com

امروزه امولسیون چربی داخل وریدی (Intravenous lipid emulsion) ILE یکی از ترکیبات پر کاربرد در درمان مسمومیت با داروهای لیپوفیلیک می باشد. هدف از مطالعه حاضر ارزیابی پارامترهای فیزیولوژی پس از تجویز امولسیون چربی داخل وریدی Intravenous lipid emulsion) ILE طی مدت بیهوشی در خرگوش های سفید نژاد نیوزلندی می باشد. در این مطالعه از ۲۰ سر خرگوش نژاد نیوزلندی نر ۱۰-۸ ماهه با وزن میانگین $1/8 \pm 0/2$ کیلوگرم استفاده شد. خرگوش ها به دو گروه شامل گروه دریافت کننده ILE به میزان ۱۰ سر و گروه کنترل به میزان ۱۰ سر تقسیم بندی شدند. خرگوش های گروه کنترل بلافاصله پس از بیهوشی $5/1 \text{ ml/kg}$ نرمال سالین ۰/۹٪ به صورت داخل وریدی در مدت یک دقیقه و سپس انفوزیون $0/25 \text{ ml/kg/min}$ به مدت ۳۰ دقیقه دریافت کردند. گروه درمان نیز معادل حجمی نرمال سالین و به همان شیوه امولسیون چربی ۰/۲٪ دریافت کردند. سپس پارامترهای فیزیولوژی در طی بیهوشی اندازه گیری شد و اختلاف معناداری در مقایسه پارامترهای دو گروه مشاهده نشد. نتایج تحقیق حاضر نشان داد که تعداد ضربان قلب و شاخص های دیگر فیزیولوژیکی نظیر فشارهای خون سیستولیک و دیاستولیک، تعداد تنفس و دما توسط ILE دستخوش دگرگونی های غیر طبیعی و نگران کننده نمی شود.

کلمات کلیدی: امولسیون چربی داخل وریدی، پارامترهای فیزیولوژی، خرگوش، بیهوشی